

København's 1ste Valgkreds (K. E. Larsen) beklagede, at han ikke kunde give sin Stemme til at bevilge de 730 Rbd., som af Regjeringen er foreslaaet som Erstatning til nogle Umyndige under Keire Herreds Overformynderi, fordi han meente, at der ikke laa nogen Skyld til Tabet hos Nogen af dem, som havde havt med Forvaltningen at gjøre. Jeg skal imidlertid tillade mig at henstille til den ærede Rigsdagsmands velvillige Overveielse, om dette Uheld dog ikke maaskee vilde have været undgaaet for de Umyndige, hvis de ikke havde været tvungne til at sætte deres Penge ind i Overformyndriet, og om man ikke deri turde finde tilstrækkelig Grund til at erstatte dem det Tab, som fra Statens Side saaledes er dem paagøbt. Udvalgets Fleertal har ligeledes fraraadet Thinget at bevilge disse Penge, deels fordi det frygter for derved at skabe et „Præcedents af uberegnelige Følger“ og deels fordi det formeentlig ved en streng Undersøgelse bør søges bragt i Erfaring, om der ikke er Nogen, der burde og kunde erstatte Tabet. Hvad det Sidste angaaer, forekommer det mig, at det paa ingen Maade præjudiceres ved, at Betsøbet bevilges til de Umyndige; der kan jo meget vel derefter fra Regjeringens Side anstilles de alvorligste Undersøgelser, og kommer man til det Resultat, at der er Nogen, som bør og som kan erstatte Tabet, bliver der ingen anden Forskjel end den, at de betale Pengene ind i Statskassen, istedetfor til de Umyndige. Hvad det første Punkt angaaer, at man ved at bevilge Erstatningen skaber et Præcedents af „uberegnelige Følger“, da vil jeg ansee det for ikke alene ønskeligt, men ligesom for nødvendigt at faae et saadant Præcedents tilstede, saalænge man fra Statens Side vil tvinge de Umyndiges Midler ind i Statskassen; thi det er kun en daarlig Tjeneste imod de Umyndige, at man saa at sige commanderer deres Midler ind i Overformyndrierne, naar man ikke tilige giver dem aldeles betryggende Sikkerhed for at erholde Alt tilbage, hvad der tilkommer dem. — Det hele Udvalg har fundet sig foranlediget til at henstille til Ministeriets Overveielse, hvorvidt den bestaaende Lovgivning, naar den bliver strengt overholdt, afgiver tilstrækkelig Betryggelse for de Umyndiges Mid-

ler. Jeg maa tilstaae, at jeg fandt kun ringe Beroligelse i det Svar, den høitærede Justitsminister igaar gav derpaa. Den høitærede Justitsminister paaviste, at der ikke var tabt sa meget af Overformyndriets Midler, som der er tabt af private Midler. Jeg skal ingenlunde bestride Rigtigheden af denne Paastand, men det forekommer mig, at det er to Ting, der ikke taale nogen Sammenligning. Den Private kan anbringe sine Midler, hvor han vil; han kan anbringe dem mod en mindre Sikkerhed for en højere Rente, og for en mindre Rente mod en større Sikkerhed. Ganske anderledes forholder det sig med de Umyndiges Midler; de blive tvungne ind i Overformyndriet; de Umyndige have selv ingen Indskyldelse paa, hvorledes de blive anvendte, og det er for mig en meget kummerlig Tanke at forestille mig, at saadanne Midler kunde gaae tabte i Overformyndriet. Kan man ikke komme til, at der gives de Umyndige aldeles betryggende Sikkerhed, forekommer det mig, at man heller maa overlade det til vedkommende Børge at anbringe Pengene, hvor han bedst kan, under sit eget Ansvar, og i det Højeste under den locale Dygtigheds Tilsyn. Der er imidlertid jo ogsaa andre Grunde, der kunne forvolde Tab i Overformyndrierne, end at Prioriteterne synke i Prisen, hvilket Punkt den høitærede Justitsminister, saavidt jeg har hørt, ikke har berørt; den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 1ste Valgkreds (K. E. Larsen) har slaaet paa denne Streng, og vi have jo desværre i de sidste Aaringer haft sørgelige Erfaringer for, at saadanne Tab kunne opstaae og ere opstaaede. Jeg skal i saa Henseende blot minde om Overformyndriehistorierne fra Odense, der ere noksom bekendte. — Foruden dette, at Overformyndrierne, saaledes som de nu ere ordnede, ikke efter min Mening hde en tilbørlig Sikkerhed for de Umyndiges Midler, er der ogsaa andre Ting, som kunne komme i Betragtning og have Indskyldelse paa, at vi snarest muligt kunne faae en ny Lov for Overformyndrierne. Det er især Kjøbstæderne, der søle sig trække af den bestaaende Overformyndrilovgivning. I Kjøbstæderne vælges jo nemlig Overformynderne blandt de næringsdrivende Borgere, hvilke maa søle sig behyrde ved en saadan Forretning,